

தணிக் கை
குறிப்புகளின் சுருக்கம்

தணிக்கை குறிப்புகளின் சுருக்கம்

இந்த மாநில நிதி நிலைத் தணிக்கை அறிக்கை, 2024-25 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு மாநிலத்தின் நிதி நிலை குறித்த ஒரு சார்பற்ற, விளக்கமான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது. இது, இந்த ஆண்டில் பொது நிதிகள் மற்றும் அவற்றின் மேலாண்மை குறித்து முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் நோக்கில், பொருளாதார வளர்ச்சிப் போக்குகள், வரவுகள் மற்றும் செலவினங்கள், கடன் நிலைத்தன்மை, வரவு செலவுத் திட்ட மேலாண்மை மற்றும் நிதி அறிக்கை நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறது.

2024-25 ஆம் ஆண்டில், மூன்றாம் மற்றும் இரண்டாம் துறைகளின் உந்துதலால், மாநிலத்தின் மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி (GSDP) வளர்ச்சி முந்தைய ஆண்டில் பதிவான 13.34 விழுக்காட்டிலிருந்து 15.98 விழுக்காடாக விரிவடைந்து, மாநிலப் பொருளாதாரம் வலுவான வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. தனிநபர் வருமானத்தில் மாநிலம் தொடர்ந்து தேசிய சராசரியை விட சிறப்பாகச் செயல்பட்டது, இது மாநிலம் ஒரு வலுவான மற்றும் மீள்திறன் கொண்ட பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருப்பதைக் குறிக்கிறது. இந்தச் சாதகமான பொருளாதாரச் சூழல் இருந்தபோதிலும், மாநிலத்தின் நிதி நிலைமை அழுத்தத்தில் இருந்தது. வருவாய் வரவுகள் ₹ 2,82,829 கோடியாக அதிகரித்தாலும், அவற்றின் வளர்ச்சி (6.89 விழுக்காடு) மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியை விட கணிசமாகப் பின்தங்கியதால், வருவாய் எழுச்சி மந்தமாக இருந்தது. மாநிலம் ₹45,840 கோடி வருவாய் பற்றாக்குறையையும் (மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.47 விழுக்காடு) மற்றும் ₹1,01,344 கோடி நிதிப் பற்றாக்குறையையும் (மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3.25 விழுக்காடு) பதிவு செய்தது. இவை இரண்டும் பெரும்பாலும் வரவு செலவுத் திட்ட அளவுகளுக்குள் இருந்தாலும், தொடர்ச்சியான கட்டமைப்பு சமநிலையின்மைகளைக் குறிக்கின்றன. தமிழ்நாடு நிதிப் பொறுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மூன்று விழுக்காடு வரம்பை நிதிப் பற்றாக்குறை சிறிதளவு தாண்டியபோதிலும், அது 2023-24 ஆம் ஆண்டில் 3.36 விழுக்காட்டிலிருந்து குறைந்துள்ளதுடன், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மிதமான போக்கைக் காட்டி, படிப்படியான நிதி ஒருங்கிணைப்பைக் குறிக்கிறது. நிலுவையில் உள்ள பொறுப்புகள் ₹8,53,765 கோடியாக அதிகரித்துள்ளன. இருப்பினும், கடன்-மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் 27.38 விழுக்காடு ஆக உள்ளது. இது பதினைந்தாவது நிதி ஆணையத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்பிற்குள் இருந்தது.

2022-23 முதல் 2024-25 வரையிலான மூன்று ஆண்டுகளில், இந்திய ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடம் உள்ள வரையறுக்கப்பட்ட பங்களிப்பு ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் (DCPS) கீழ் செய்யப்பட்ட வைப்புத்தொகைகள் மீதான வட்டி வரவுகளைக் கணக்கிட்டதன் காரணமாக, வரி அல்லாத வருவாய் 29.72 விழுக்காடு அதிகரித்தது. இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கும் மானியம் 34.86 விழுக்காடு குறைந்தபோதிலும், மத்திய வரிகளில் மாநிலங்களின் பங்கு அதிகரிப்பு (13.93 விழுக்காடு) மற்றும் சொந்த வரி வருவாயில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி (7.74 விழுக்காடு) ஆகியவற்றால் வருவாய் வரவுகளில் ஏற்பட்ட தாக்கம் ஓரளவு தணிக்கப்பட்டது. இது, குறைக்கப்பட்ட மத்திய நிதி உதவிகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவைக் குறைக்க உதவியது. மேலும், பரவலாக்கப்பட்ட நிர்வாகத்திற்கான தனது உறுதிப்பாட்டை அடிக் கோடிட்டுக் காட்டும் வகையில், ஆறாவது மாநில

நிதிக் குழு பரிந்துரைத்த முழு நிதியையும் ஒதுக்கீட்டுக் காலத்தின் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அரசாங்கம் விடுவித்தது.

இந்த முன்னேற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், பல பகுதிகள் கூர்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. வருவாய் திரட்டல் பலவீனமாகவே இருந்தது. சுய வரி நெகிழ்வு விகிதம் ஒன்றுக்கும் குறைவாகவே நீடித்திருப்பதில் இது பிரதிபலிக்கிறது; இது, வருவாயானது பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்கவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது. வருவாய் நிலுவையானது, மாநிலத்தின் சொந்த வருவாயில் (₹ 2,13,828 கோடி) 27.18 விழுக்காடாக இருந்தது. மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GSDP) 5.78 விழுக்காடாக இருந்த சொந்த வரி வருவாய், அனைத்து மாநிலங்களின் சராசரியை விடக் குறைவாக இருந்தது. மேலும், உண்மையான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் மற்றும் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள் ஆகிய இரண்டையும் விடக் குறைவாகவே இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக வருவாய் மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை நீடிப்பது, வருவாய் வசூலை மேம்படுத்தவும், தேங்கியுள்ள நிலுவைகளைச் சரிசெய்யவும் தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள் தேவை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இந்த ஆண்டில், மாநில அரசால் வழங்கப்பட்ட கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் ₹3,060 கோடி (34.60 விழுக்காடு) அதிகரித்துள்ளன, அதே நேரத்தில் வசூல்கள் ₹208 கோடி (5.17 விழுக்காடு) குறைந்துள்ளன. இந்த வேறுபாடு மூலதன வரவுகளின் தரத்தை பெரிதும் பாதித்து, நிதிச் சூழலை பலவீனப்படுத்தியது. மேலும், கடன்களில் கணிசமான பகுதி மூலதனச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக கடன் சேவைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, இதனால் நீண்ட கால வளர்ச்சிக்குக் கிடைக்கும் வளங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. கடன்களின் சராசரி செலவு ஏழு விழுக்காட்டிற்கும் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், அரசு முதலீடுகளின் மீதான வருமானம் 0.83 விழுக்காடாக குறைவாகவே இருந்தது, இது பொது நிதிகளைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள திறனற்ற தன்மையை குறிக்கிறது.

வருவாய் செலவினத்தில் 53.75 விழுக்காடு தவிர்க்க இயலாத செலவினமாக இருந்தது. இது முக்கியமாக சம்பள உயர்வுகள், வட்டி செலுத்துதல்கள் மற்றும் மானியங்களால் உந்தப்பட்டு, நிதி நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கட்டுப்படுத்தியது. வட்டி மற்றும் மானியங்களின் ஒருங்கிணைந்த சுமை, அனைத்து மாநிலங்களின் சராசரியை விட அதிகமாக, வருவாய் செலவினத்தில் சுமார் 34.23 விழுக்காடாக இருந்தது. கூடுதலாக, இந்திய அரசின் நிதியுதவித் திட்டங்களில் மாநிலத்தின் பங்கிற்காக ₹14,592.76 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் மொத்த செலவினம் ₹3,88,032 கோடியாக இருந்தது, இதில் 84.70 விழுக்காடு வருவாய் செலவினமாகும். இது பெரும்பாலும் நுகர்வு சார்ந்த செலவின முறையைப் பிரதிபலிக்கிறது. மூலதனச் செலவினம் முழுமையான அளவில் அதிகரித்திருந்தாலும், அது மொத்த செலவினத்தில் 12.14 விழுக்காடாகவும் (முந்தைய ஆண்டில் 11.28 விழுக்காடு) மற்றும் மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GSDP) 1.51 விழுக்காடாகவும் மட்டுமே இருந்தது, இது அனைத்து மாநிலங்களின் சராசரியை விடக் குறைவாகும். பொதுக் கடன் வரவுகளில் சுமார் 33 விழுக்காடு மட்டுமே மூலதனச் செலவினமாக மாறியது, இது கடன் நிதியிலிருந்து குறைந்த அளவிலான சொத்து உருவாக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

அரசு பெரும்பாலும் தனது சொந்த வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்களையே நம்பியிருந்தது. இவை இரண்டும் சேர்ந்து மொத்த வருவாய் வரவுகளில் சுமார் 76 விழுக்காட்டை உருவாக்கின, இது ஒரு நியாயமான அளவிலான நிதிச்

சுயாட்சியை வெளிப்படுத்தியது. இருப்பினும், கணக்கியல் சார்ந்த வரி அல்லாத வரவுகளைச் சார்ந்திருந்ததால், வருவாய் வளர்ச்சியின் நிலைத்தன்மை பாதிக்கப்பட்டது. மூலதன வரவுகளில் பொதுக் கடனே தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தியது, இது குறைந்து வரும் மத்திய மானியங்களுக்கு மத்தியில் கடன்களைச் சார்ந்திருப்பது அதிகரித்திருப்பதைப் பிரதிபலித்தது. கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை மீட்பது தளர்வாகவே இருந்தது, மேலும் குறைந்து வரும் மத்திய மானியங்கள் நிதி நெருக்கடிகளை மேலும் அதிகரித்தன. ஒட்டுமொத்தமாக, வரவுகளின் கட்டமைப்பு மீள்திறனைக் காட்டினாலும், நீண்டகால நிதி நிலைத்தன்மைக்கு அவற்றின் தரம் மற்றும் உந்துசக்தி வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வரவு செலவுத் திட்ட மேலாண்மையில், மதிப்பீடுகளுக்கும் உள்ளபடியான செலவுகளுக்கும் இடையே தொடர்ந்து இடைவெளிகள் காணப்பட்டன. இந்த ஆண்டில், ஒப்படைப்புகளைத் தவிர்த்து, 11 மானியங்களில் 12 நிகழ்வுகளில் ₹3 கோடிக்கும் அதிகமான சேமிப்பு காணப்பட்டது. “911” என்ற சிறு தலைப்பின் கீழ், முந்தைய ஆண்டுகளின் செலவிடப்படாத நிலுவைகள் தொடர்பான ₹4,445.90 கோடி திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டது. இது அரசாங்கக் கணக்கிற்கு வெளியே வைக்கப்பட்டிருந்த நிதிகளைக் கண்டறிந்து, சரிசெய்து, திரும்பக் கொண்டு வருவதற்காக அரசாங்கத்தால் ஒரு சிறப்புப் பணிக்குழு அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்ட திருத்த நடவடிக்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது. இருப்பினும், 31 மார்ச் 2025 நிலவரப்படி, ₹565.39 கோடி செலவிடப்படாத நிலுவைகள், வரைவு மற்றும் வழங்கல் அலுவலர்களின் வங்கிக் கணக்குகளில் தொடர்ந்து இருந்தன.

இந்த ஆண்டில் மாநிலம், நிதி வழி முன்பணங்கள் அல்லது மிகைப்பற்றுகளை நாடவில்லை என்பதையும், போதுமான ரொக்க இருப்புகளைப் பராமரித்தது என்பதையும் தணிக்கை கவனித்தது. கடன் நிலைத்தன்மை குறிகாட்டிகள் சிறிதளவு முன்னேற்றத்தைக் காட்டின; 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதல் கடன்-மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் குறைந்து வந்தது, இது நிதி ஆணையத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட கடன் பாதையுடன் பெருமளவில் ஒத்துப்போகிறது. இந்த ஆண்டில் செய்யப்பட்ட அனைத்து செலவினங்களும் மாநில சட்டமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட அனுமதிகளுக்குள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதையும், 2024-25 ஆம் ஆண்டில் எந்தவொரு செலவினமும் அனுமதிக்கப்பட்ட மானியங்களைத் தாண்டவில்லை என்பதையும் தணிக்கை கவனித்தது. இது செலவினங்கள் சட்டமன்றக் கட்டுப்பாட்டிற்கு இணங்குவதைப் பிரதிபலிக்கிறது. 2023-24 ஆம் ஆண்டுக்கான உபரித் தொகையைத் தவிர, முந்தைய ஆண்டுகளின் மானியங்கள் தொடர்பான உபரிச் செலவினங்களை முறைப்படுத்தும் பணி நிறைவடைந்துள்ளது; 2023-24 ஆம் ஆண்டுக்கான உபரித் தொகை மட்டும் நிலுவையில் உள்ளது.

2024-25 ஆம் ஆண்டில் மாநிலத்தின் நிதிநிலையானது, வலுவான பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் தொடர்ச்சியான நிதி நெருக்கடியும் நிலவும் ஒரு முரண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கிறது. பற்றாக்குறை அளவுகளும் கடன் விகிதங்களும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்புகளுக்குள் இருந்தாலும், அடிப்படை நிதிக் கட்டமைப்பானது பலவீனமான வருவாய் எழுச்சி, அதிக தவிர்க்க இயலாத செலவினங்கள், அதிகரித்து வரும் மானியச் சார்புநிலை மற்றும் கடன்களின் உகந்த பயன்பாடின்மை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

அரசு தனது சொந்த வருவாய் திரட்டலை வலுப்படுத்தவும், தவிர்க்க இயலாத செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், மூலதனச் செலவினங்களின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், பொது முதலீடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயை அதிகரிக்கவும், கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களைத் திரும்பப் பெறுவதை விரைவுபடுத்தவும் தணிக்கை பரிந்துரைக்கிறது. தொடர்ச்சியான வருவாய் மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வருவாய் ஈட்டுதலை வலுப்படுத்தவும், தேங்கியுள்ள நிலுவைகளைச் சரிசெய்யவும் அரசாங்கம் நீடித்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். நீடித்த நிதி ஒருங்கிணைப்புடன், வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் மற்றும் வருவாய் ஈட்டும் செலவினங்களை நோக்கிய மறுசீரமைப்பும், அரசின் நீண்டகால நிதி நிலைத்தன்மை மற்றும் பொருளாதார மீள்திறனை உறுதி செய்வதற்கு முக்கியமானதாக இருக்கும்.